

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd supernorum ciuium numerus,& finitus sit,& infinitus. Iv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Ab hoc homo in veteri testamento despicitur, nec refertur ab angelo, eo quod homo adhuc nondum transisset in Deo. Suscipitur autem homo à Deo, & ruerenter salutatur ab angelo. Nam & Mariam angelus legitur salutasse, & Iohanni angelum salutanti, ab eodem angelo dicitur: Vide ne feceris, conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum. Per quod agnoscitur, per incarnationem dominicam, pacem hominibus fuisse, & angelis, redditam.

Quod supernorum ciuium numerus, & finitus sit, & infinitus. Cap. LV.

Grego. in suis moralibus.

Supernorum ciuium numerus, & infinitus, & definitus exprimitur, vt qui Deo est numerabilis, esse nobis innumerabilis demonstratur, quamuis aliud est assistere, aliud ministrare. Assistentium enim illa proculdubio potestates, quæ ad quædam hominibus nuncianda non excedunt. Ministrant verò hi qui ad exempla officia nunciatorum veniunt, sed tamen ipsi quoque à contemplatione ab intimis non recedunt. Et quia plures sunt qui ministrant, quam hi qui principaliter assistunt, assistentium numerus quasi definitus, ministrantium verò infinitus ostenditur. Angelicis verò spiritus rectè Dei milites dicimus: quia decertare eos contra potestates aërias non ignoramus. Quæ tamen certamina non labore, sed imperio peragunt: quia quicquid agendo contra immundos spiritus appetunt, ex adiutorio cuncta regentis possunt.

Quod, omnis culpa ante discessum oblationis munere solvatur. Cap. LVII.

Ex dialogo Grego.

Sed neque hoc silendum existimo, quod adum in meo monasterio ante hoc triennium reminiscor. Quidam nanque monachus Iustus nomine, medicinæ arte imbutus fuit, qui mihi in eodem monasterio constituto, sedulo obsequio, atque in assiduis agritudinibus meis excubare consuevit. Hic itaque languore corporis præuentus, ad extrema deductus est. Cui in ipsa molestia sua, frater germanus, nomine Copiosus, seruebat. Qui ipse quoque nunc in hac vrbe per eandem medicinæ artem, temporalis vite splendia sectatur. Sed prædictus Iustus, cum iam se ad extrema peruenisse cognouisset eidem fratri suo Copioso, quædam occultos tres aureos haberet, innotuit. Quod nimirum fra-